

Głos Wiary nr 2 z 2019r

Głos Wiary nr 1 z 2019r

ГОДОВОЙ БИРЬ

Wydanie Nr 1 | Listopad 2019 r. | e-mail: cerkiew_lubin@op.pl

Bractwo Młodzieży Prawosławnej w Lubinie.

Pisząc o prawosławnej młodzieży w Lubinie, z pewnością możemy stwierdzić, że nie jest nas mało, chociażby biorąc pod uwagę fakt jej liczebności podczas zajęć nauczania religii prawosławnej. Uczestniczymy w życiu liturgicznym Cerkwi, uczęszczamy na zajęcia katechetyczne, niektórzy z nas biorą także udział w zajęciach nauczania języka łemkowskiego i cerkiewnego chóru dziecięcego. Nasi chłopcy przysługują w Ołtarzu podczas nabożeństw. Od wielu lat przy lubińskiej parafii dużo się dzieje. Organizowane są spotkania dla dzieci, młodzieży i dorosłych, choćby takie jak: prelekcje, koncerty, warsztaty, kolonie, i wiele innych wydarzeń mające na celu zintegrowania oraz wychowania nas w prawosławnej wierze. Nad wszystkim tym duchową opiekę sprawuje proboszcz parafii o. Bogdan Repela. Nasza parafia prawosławna wydaje się być zatem jedną z dynamicznie rozwijających się w Diecezji Wrocławsko-Szczecińskiej. Stwarza naprawdę wiele możliwości, które pomagają nam młodzieży prawosławnej wejść w odpowiedzialnie dorosłe życie. Spotykamy się w tygodniu na zajęciach w sali katechetycznej, dzięki temu poznajemy święte Prawosławie, mamy możliwość przebywania ze sobą, poznawania siebie nawzajem, wymieniania się spostrzeżeniami i doświadczeniami naszego życia. Od pewnego czasu odczuliśmy potrzebę głębszego wzajemnego współdziałania w Cerkwi. Dotychczasowa nasza aktywność zawsze była zauważalna przez naszych wiernych podczas spotkań mikołajkowych czy jasełek noworocznych. Niemniej jednak nastąpił ten moment kiedy zapragnęliśmy czegoś więcej, a właściwie chcemy dać od siebie coś więcej naszej Cerkwi, naszym wiernym, naszej młodzieży, którą zachęcamy także do

współpracy. Historia narodów, ich kultura nierozdzielnie od wieków wiązała się z kultem wiary. Na przestrzeni lat widzimy bogactwo naszej kultury, dzięki Cerkwi która jest skarbnicą pięknych tradycji. Stąd też zrodził się pomysł powołania Bractwa Młodzieży Prawosławnej w Lubinie. Dzięki wsparciu i ogromnemu zaangażowaniu naszego proboszcza, dnia 23 września 2019r. nasze pomysły zaczęliśmy wdrażać w życie. W wyniku wyborów, powstał Zarząd. W jego skład weszli: **Przewodniczący - Radosław Szmajda, Wiceprzewodniczący - Michał Repela, Skarbnik - Natalia Szpytko.**

Już w pierwszych tygodniach działalności naszego bractwa zrodziło się wiele inicjatyw o różnorodnej tematyce, liturgicznej, społecznej, charytatywnej, wszystkie związane z życiem Cerkwi. Na początku powstał pomysł stworzenia wizerunku bractwa, począwszy od określenia jego statutu, zgodnie ze statutem PAKP w Polsce, powołania członków bractwa, a także określenia znaku graficznego, naszego własnego logo, dzięki któremu będziemy rozpoznawalni. To już udało się zrealizować. Obecnie pracujemy nad wydarzeniami,

działalnością młodzieży w naszej parafii. Chcielibyśmy zaplanować i zaprezentować kilka, naszym zdaniem, ciekawych form realizacji życia parafialnego, a tym samym wyjść naprzeciw naszym kolegom i koleżankom zachęcając ich do udziału w życiu bractwa. Przede wszystkim chcielibyśmy jeszcze bardziej zaangażować naszą młodzież do życia liturgicznego. Powstał pomysł redagowania parafialnej gazetki, jako miesięcznika, w którym będziemy przedstawiać wydarzenia z życia Cerkwi, zamieszczając ważniejsze informacje parafialne i społeczne. Nie zabraknie w nim miejsca dla naszych najmłodszych wiernych, kolorowanek, rebusów, krzyżówek, oraz bajek z morałem i innych ciekawych rzeczy. Pamiętamy również o starszym pokoleniu czytelników, dla nich zaplanowaliśmy na początek kilka ciekawych propozycji, np. czytań niedzielnych z listów Apostolskich i Ewangelii, wydarzeń historycznych i wiadomości teologicznych. Mamy zatem nadzieję, że każdy z nas znajdzie coś dla siebie. Liczymy na Wasze wsparcie inicjatyw, które podejmujemy. Chętnie wysłuchamy wszelkich podpowiedzi i wskazówek motywujących do dalszej twórczej pracy.

Dziecięcy Chór Cerkiewny.

Życie liturgiczne, sakramentalne Cerkwi nierozzerwalnie związane jest ze śpiewem. To właśnie poprzez śpiew, pieśni liturgiczne, paraliturgiczne, w tym także kolędy, wyrażamy naszą duchowość, zachowując dziedzictwo narodowościowe, chroniąc tym samym naszą Świętą Tradycję. Śpiew cerkiewny w wykonaniu prawosławnych ludzi niesie ze sobą niezwykłą moc i tajemnicę. Nawet osoby nie związane na co dzień z prawosławiem doceniają ten fakt. Chętnie przychodzą na nasze nabożeństwa, wsłuchując się w melodię i modlitwę z nich płynącą. Ta duchowość towarzyszyła Cerkwi od zawsze. Dlatego też będąc spadkobiercami naszej Świętej Tradycji staramy się być jej wiernymi, biorąc aktywny udział w śpiewie liturgicznym i zachęcając wszystkich do jego udziału, bo przecież powiedziane jest, że każdy kto modli się śpiewając modli się podwójnie. Dziecięcy Chór Cerkiewny powstał w lubińskiej Cerkwi w 2015 roku, kiedy to po wielu próbach jego powołania udało się zebrać niewielką grupę dzieci wraz z rozpoczęciem nowego roku szkolnego. Nie wszyscy wierzyli w jego przetrwanie, chociaż początkowo wtedy było nas tylko 5 osób, z roku na rok przybywało nas coraz więcej. Ostatnie

cztery lata ciężkiej pracy pokazały, że utworzenie dziecięcego chóru było przysłowiowym „strzałem w dziesiątkę”. Pomysłodawcą i jednocześnie realizatorem oraz nauczycielem śpiewu jest ks. Bogdana Repęła. To on zbiera nas w każdy czwartek w sali domu parafialnego na próbach chóru, w taki oto sposób krok po kroku realizujemy wyznaczone cele. Wystarczyło kilka spotkań, a na niedzielnych nabożeństwach wszyscy wierni mogą już usłyszeć naszą modlitwę. Śpiewamy jak umiemy, niekiedy wychodzi nam lepiej, niekiedy gorzej, ale każdy z nas czyni to najlepiej jak tylko potrafi. Na każdych zajęciach śpiewu udoskonalamy nasz warsztat pracy, ćwiczymy gamy, poznajemy tajniki śpiewu cerkiewnego, licząc na to, iż kiedyś my staniemy wśród naszych dorosłych Chórzystów Cerkiewnych.

Inauguracja roku szkolnego.

Dnia 1 września 2019 r. o godz. 10:00 odbyła się Święta Boska Liturgia poświęcona inauguracji roku szkolnego 2019/2020. Tego dnia dzieci i młodzież naszej parafii przystąpiła do Sakramentu Świętej Spowiedzi i Eucharystii. Po zakończeniu Świętej Boskiej Liturgii proboszcz złożył najlepsze życzenia, wszelkiej pomyślności i Bożego Błogosławieństwa dla wszystkich uczniów oraz pracowników Oświaty na nadchodzący nowy rok szkolny.

Święta Spowiedź rozpoczynająca nowy rok szkolny.

Sakrament Eucharystii.

Podwyższenie Krzyża Pańskiego.

Zgodnie z tradycją kalendarza juliańskiego każdego roku 27 września Cerkiew obchodzi jedno z dwunastu wielkich świąt roku liturgicznego, Święto Podwyższenia Krzyża Pańskiego. Tego roku w wigilię święta podczas nabożeństwa wieczornego czynny udział wzięły dzieci parafialnego chóru dziecięcego, co było dodatkowym przeżyciem w naszej parafii.

Wybory do Rady Parafialnej i Komisji Rewizyjnej.

Z błogosławieństwa Jego Ekscelencji Najprzewielebniejszego Jerzego, Prawosławnego Arcybiskupa Wrocławskiego i Szczecińskiego, Prawosławnego Ordynariusza Wojska Polskiego w dniu 22 września 2019r. w Parafii Prawosławnej Świętej Trójcy w Lubinie odbyły się wybory Rady Parafialnej i Komisji Rewizyjnej. W wyniku głosowania zgromadzenie parafialne dokonało wyboru na:

1. Starostę Cerkiewnego – **Bazylego Dziadyka.**
2. Z-cę Starosty Cerkiewnego – **Michała Kowalczyka.**
3. Skarbnika Cerkiewnego – **Annę Dydak.**

Do Komisji Rewizyjnej w wyniku głosowania zgromadzenie parafialne dokonało wyboru trzech osób:

1. **Piotr Kaniuczok.**
2. **Michał Hajtko.**
3. **Mirosława Prokopczak.**

Proboszcz Parafii, ks. prot. Bogdan Repęła podziękował wszystkim zebrany za udział w parafialnym spotkaniu. W sposób szczególny wyraził wdzięczność za ogromny wysiłek, wkład pracy oraz wielkie zaangażowanie w życiu Cerkwi na przestrzeni 27 lat działalności parafialnej dla członków ustępującej Rady Parafialnej i Komisji Rewizyjnej. Nowo wybranej Radzie Parafialnej i Komisji Rewizyjnej proboszcz złożył najserdeczniejsze gratulacje, w wyniku zaufania społeczności parafialnej do powierzonych funkcji, życząc Błogosławieństwa Bożego oraz wszelkiej pomyślności w pracy dla dobra Cerkwi.

Wybory do Rady Parafialnej i Komisji Rewizyjnej.

Warsztaty śpiewu cerkiewnego w Lubinie.

Parafia Prawosławna Świętej Trójcy w Lubinie kolejny raz zgromadziła dzieci i młodzież w warsztatach śpiewu cerkiewnego. Tegoroczne warsztaty odbyły się w październiku w Sali domu parafialnego pod opieką pani Anny Andrianow. Udział w warsztatach był nieodpłatny dzięki wsparciu Powiatu Lubińskiego i Parafii Prawosławnej Świętej Trójcy w Lubinie.

Lubińska młodzież na II ogólnodiecezjalnym obozie dla prysłużników w Monasterze Zwiastowania NMP w Supraślu.

W dniach 2-11 sierpnia w Supraskim Monasterze odbył się drugi ogólnodiecezjalny obóz dla prysłużników. Do Supraśla przyjechało czterdzieści chłopców z całej Polski – Podlasia, a także Warszawy, Poznania i Lublina. Młodzi ludzie uczestniczyli w monasterskich nabożeństwach, a także licznie przygotowanych warsztatach, wykładach i zajęciach. Podzieleni na cztery dziesięcioosobowe grupy uczyli się sztuki cerkiewnego dzwonienia i pieczenia prosfor. Praktykowali zasady emisji głosu, czytania i śpiewu liturgicznego. Poznawali gramatykę i słownictwo języka cerkiewnosłowiańskiego, strukturę nabożeństw monasterskich i biskupich, porządek liturgiczny, rodzaje i kolory szat, a nawet zasady savoir-vivre. Oprócz warsztatów i nabożeństw młodzież pomagała w bieżących przygotowaniach do święta Supraskiej Ikony Matki Bożej. Świąteczne uroczystości zwieńczyły obóz. Tydzień spędzony w supraskim monasterze zakończył się w niedzielę 11 sierpnia, kiedy to po Liturgii sprawowanej przez trzech biskupów – metropolitę Rusen Nauma z Bułgarii, biskupa szachtowskiego i milerowskiego Szymona z Rosji i biskupa supraskiego Andrzeja – wszyscy uczestnicy otrzymali certyfikaty. Na końcową ocenę złożył się pisemny sprawdzian, aktywność i sprawowanie. Pięciu obozowiczów otrzymało certyfikaty z wyróżnieniem w tym także osoba z Lubina. Obóz dla prysłużników był dobrą okazją do próbowania monasterskiego życia, zdobycia nowych umiejętności i doświadczeń oraz nawiązania nowych przyjaźni.

Uczestnicy obozu z Jego Eminencją Metropolita Sawa w Supraślu.

Radostaw Szmajda i Michał Repeta z Arcybiskupem Białostocko-Gdańskim Jakubem podczas obozu pryszczników w Supraślu.

Lubińscy uczniowie w Supraślu, Radostaw Szmajda, Marek Oleśniewicz, Michał Repeta.

Parafialny wyjazd młodzieży do Warszawy, Świętą Górę Grabarkę i Krynocki.

Dnia 30 lipca pięcioosobowa grupa młodych parafian wraz z naszym Proboszczem wyruszyła na wycieczkę do kilku ważnych miejsc prawosławia w Polsce. Pierwszym miejscem było poznanie parafii pw. św. Jana Klimaka na Woli w Warszawie, która znajduje się przy drugim najważniejszym dla nas cmentarzu w Polsce. Grupa miała możliwość wziąć udział w modlitwie przy grobie śp. Jego Ekscelencji, Najprzewielebniejszego, Arcybiskupa Wrocławskiego i Szczecińskiego Jeremiasza. Kolejnym miejscem był Sobór Metropolitalny św. Marii Magdaleny, gdzie urzęduje Jego Eminencja, Wielce Błogosławiony, Sawa, Prawosławny Metropolita Warszawski i Całej Polski. Następnie zwiedziliśmy i poznaliśmy życie Wyższego Prawosławnego Seminarium Duchownego w Warszawie. Uczniowie zostali zapoznani jak wygląda nauka w takim miejscu, z tamtejszą biblioteką oraz kaplicą seminaryjną pw. Wprowadzenia do Świątyni Przenajświętszej Bogurodzicy. Popołudniu zawitaliśmy na Świętej Górze Grabarce, największym sanktuarium prawosławnym w Polsce. Było to dla nas wielkie przeżycie. Nabraliśmy ze studni święconą wodę i tak pokrzepieni rozpoczęliśmy zwiedzanie świętego miejsca, także głównej tamtejszej Cerkwi pw. Przemienienia Pańskiego. Pomodliliśmy się, każdy zaniósł swoje własne intencje, i podziękowania do Boga, co w tym szczególnym miejscu odczuliśmy szczególnie, mając możliwość przyłożenia się również do świętych relikwii znajdujących się w Cerkwi. Kolejnym celem było poznanie niespełna 150 letniej parafii i Cerkwi pw. Zaśnięcia Najświętszej Marii Panny w Dubinach. Dzięki uprzejmości ks. Andrzeja Busłowskiego i matuszki dr Lilli Busłowskiej uczestnicy wycieczki zostali przyjęci w gościnę i na nocleg do domu parafialnego. Tam mieliśmy okazję porozmawiać i poznać struktury życia prawosławnych na terenach podlasia. Następnego dnia, udano się na dotrzeć do Cerkwi pw. św. braci Machabejskich na Krynocze. Krynoczek, to jedno z najważniejszych miejsc Prawosławia na Podlasiu, uswiecone modlitwą od XIII w. Znajduje się w głębi Puszczy Białowieskiej, na uroczysku pomiędzy Hajnówką a Białowieżą. Należy do parafii prawosławnej w Dubinach. Na terenie puszczy znajduje się Cerkiew wybudowana w 1848r. pw. Świętych braci

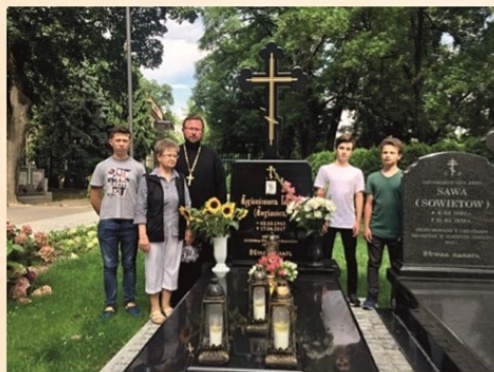
Machabeuszów matki ich Salomei i nauczyciela Eleazara. Po II wojnie światowej wierni Kościoła Prawosławnego z całej Polski przybywali do monasteru w Jabłecznej, na Świętą Górę Grabarkę, natomiast Krynoczek był trzecim ważnym świętym miejscem wśród wyznawców prawosławia do którego chętnie przybywali. Z tym miejscem wiąże się szczególny obyczaj. Ludzie przychodzą się modlić, zanościć do Boga błagania i prośby, po czym nabierają święconej wody ze studni. Moczą w niej chusteczki i obmywają chore miejsca na ciele. Często zostają uzdrowieni. Prawosławni wierni w podziękowanie wieszają chusteczki przy Cerkwi, co tworzy piękną wieloletnią tradycję w tej parafii. Jeszcze tego samego dnia przybyliśmy do Soboru Świętej Trójcy w Hajnówce, gdzie urzęduje Jego Ekscelencja Najprzewielebniejszy Paweł, Prawosławny Biskup Hajnowski. Cerkiew, zrobiła na nas ogromne wrażenie. Znajduje się w niej 7 Ołtarzy, czyli można w tym samym czasie odprawiać siedem Nabożeństw. My także braliśmy udział w jednym z nich, przebywając na modlitwie całonocnego czuwania.

Dzięki księdzu Bogdanowi Repela mieliśmy możliwość zwiedzenia wielu ciekawych miejsc dotyczących naszej prawosławnej Cerkwi w Polsce. Było to dla nas wielkie przeżycie za które pragniemy serdecznie podziękować.

Chór parafialny.

Aktywna działalność parafialnego chóru powstała wraz z erygowaniem parafii w 1951r. Wykaz chórzystów ciągle ewoluuje ze względu na zaangażowanie w warsztatach śpiewu cerkiewnego.

Wszystkich chętnych do udziału w aktywnym życiu Cerkwi serdecznie zapraszamy na próby parafialnego Chóru Cerkiewnego w każdy czwartek o godzinie 17:00.

NIEDZIELNE CZYTANIA EWANGELII

НЕДІЛЯ 20-а по П'ятидесятниці. 3 listopada 2019 г.

Мт 23: 31-33. Чоловік же
нікий кє богать, и
облачаша вє порфирѣ
и вѣсѣнѣ, веселѣа на
кє днѣ екѣтав.

A był pewien człowiek
bogaty i przyodziewał
się w purpurę i bisior, co
dzień wspaniale się
zabawiając.

Мт 23: 34-36. Ниієк же кє нєкто,
именемъ лѣзарь, иже
лежаше предъ братѣ єгѡ
гноєнѣ

Nędzarz zaś pewien,
imieniem Łazarz, leżał
porzucony u jego wrót,
cały we wrzodach.

Мт 23: 37-39. И жеаіше насѣтитисѣ
ѡ крѣпнѣцѣхъ наѣвѣнѣхъ
ѡ трапѣзѣхъ богѣтав: но
и пси прихѡдѣше
облизѣти гноѣ єгѡ.

I jakże pragnął
zaspokoić głód tym, co
spadało ze stołu
bogacza, ale tylko psy
przychodziły lizać jego
gnijące rany.

Мт 23: 40-42. Бѣсть же ѡмрѣти
ниіємѣ и неєнѣ бѣти
аітѣ на доно абраамѣ:
ѡмре же и богѣтый, и
погребѡна єгѡ:

Stało się zaś, że umarł
nędzarz i został
zanieiony przez
aniołów na łono
Abrahama; umarł też i
bogacz, i został
pogrzebany.

Мт 23: 43-45. И во аітѣхъ козвѣла ѡчи
євоѣ, сѣи вѣ мѣкахъ,
ѡзрѣ абраамѣ и злѣаєчѣ,
и лѣзарѣ на доиѣ єгѡ:

I w hadesie, wśród
męczarni, podniósłszy
oczy swoje, widzi w
oddali Abrahama i
Łazarza na łonie jego.

Мт 23: 46-48. И тои козглѣше рече:
ѡтче абраамѣ, помнѣи
мѣ и послѣ лѣзарѣ, да
ѡмѡчѣтѣ конѣцѣхъ пѣрѣта
євоєгѡ вѣ водѣхъ и
ѡчѣдѣиѣхъ азімѣхъ моѣхъ,
ѡкѡ страждѣхъ во
пламѣни єєлѣхъ.

I zawołał głośno: -
Ojcze, Abrahamie, zmiłuj
się nade mną i poślij
Łazarza, aby umoczył
czubek palca swego w
wodzie i zwilżył mój
język, gdyż męki cierpię
w tym płomieniu.

Мт 23: 49-51. Рече же абраамѣ: чѣдо,
помнѣи, ѡкѡ воспрѣлѣхъ
єсѣи бѣагѣлѣ твоѣхъ вѣ
живѡтѣхъ твоѣхъ, и
лѣзарѣ такожде злѣа:
ниіє же злѣ
ѡчѣдѣиѣхъ, ты же
страждѣши:

Abraham zaś odrzekł: -
Dziecko, przypomnij
sobie, że w życiu twym
wiodło ci się dobrze, tak
jak Łazarzowi - źle; a
teraz on doznaje
pociechy, ty zaś cierpisz
męki.

Мт 23: 52-54. И наѣхъ єсѣи сѣи
междѣ наміи и вѣми
прѡпаєть вѣлика
ѡчѣдѣиѣхъ, ѡкѡ да
хѡтѣиѣхъ прѣйти ѡсѣдѣ
кѣ вѣмѣхъ не возмѡгѣтѣ,
ни иже ѡтѣдѣхъ, кѣ наміи
прѣхѡдѣтѣ.

A ponadto, pomiędzy
nami i wami jest
utwierdzona wielka
przepaść, aby ci, którzy
by nawet chcieli stąd
przejść do was albo
stamtąd do nas, nie
mogą się przedostać.

Мт 23: 55-57. Рече же: моли тѣ ѡбо,
ѡтче, да посѣи єгѡ
вѣ доміи ѡтца моєгѡ:

Odrzekł więc: - Proszę
cię zatem, ojcze, abys
posłał go do domu
mego ojca;

Мт 23: 58-60. И наміи во пѣтихъ братѣхъ:
ѡкѡ да
засѣдѣтѣ вѣтѣхъ
єсѣи, да не и тѣи
прѣдѣтѣ на мѣсто єє
мѣчѣиѣхъ.

mam bowiem pięciu
braci, niech da
świadecko, aby i oni
nie znaleźli się w tym
miejscu męczarni.

Мт 23: 61-63. Глагола єсѣи абраамѣ:
имѣтѣ мѡѡсѣѣ и прѡрѡки:
да посѣдѣиѣхъ ихъ.

Na co Abraham: - Mają
Mojżesza i proroków,
niech ich słuchają!

Мт 23: 64-66. ѡнѣ же рече: нѣ, ѡтче
абраамѣ: но аіє ктѡ ѡ
мѣртѣхъ иѣтѣ кѣ
имѣхъ, покѣтѣ.

On zaś odrzekł: - O, nie,
ojcze, Abrahamie! Ale
gdyby ktoś z umarłych
przyszedł do nich,
nawrócą się.

NIEDZIELNE CZYTANIA EWANGELII

ⲁⲗⲁ ⲣⲉⲉⲧⲉ ⲇⲉ ⲉⲙⲁⲃ: ⲁⲛⲉ
ⲙⲱⲛⲉⲉⲗⲁ ⲛ ⲡⲣⲱⲱⲕⲱⲱⲛⲉ
ⲡⲱⲗⲁⲃⲱⲛⲁⲛⲧⲁ, ⲛ ⲁⲛⲉ ⲕⲧⲟ
ⲱ ⲙⲉⲣⲧⲱⲱⲧⲁ
ⲕⲱⲕⲣⲉⲛⲉⲧⲁ, ⲛⲉ ⲛⲙⲁⲃⲧⲁ
ⲱⲉⲣⲱ.

Odparł mu: - Jeśli
Mojżesza i proroków nie
posłuchają, to nie
przekona ich nawet ktoś,
kto zmartwychwstał.

ⲕⲁ. ⲡⲱⲉⲗⲁⲉⲧⲉ ⲕⲟ ⲁⲗⲗⲱⲕⲱⲛ
ⲛⲉⲕⲛⲱⲥⲧⲟⲙⲁ ⲛⲓⲫⲱⲧⲛⲓ ⲱ
ⲧⲉⲗⲱⲱⲉⲕⲁ: ⲱ ⲙⲛⲟⲓⲛⲧⲁ ⲕⲟ
ⲁⲕⲧⲁ ⲕⲱⲕⲱⲛⲱⲥⲁⲛⲉ ⲉⲓⲁⲟ: ⲛ
ⲱⲗⲁⲫⲁⲗⲁ ⲉⲓⲁⲟ ⲛⲫⲱⲥⲱ
(ⲇⲉⲗⲁⲕⲱⲛⲱ) ⲛ ⲡⲟⲧⲱ,
ⲉⲧⲣⲉⲓⲁⲛⲉ ⲉⲓⲁⲟ: ⲛ
ⲣⲁⲥⲧⲉⲣⲉⲫⲁⲗⲁ ⲛⲫⲱⲥⲱ, ⲓⲛⲛⲓⲙⲱ
ⲱⲱⲗⲁⲛⲉ ⲱⲉⲕⲱⲙⲁ ⲛⲕⲱⲱⲫⲱⲥⲁ
ⲡⲟⲧⲱⲧⲱⲛⲓ.

Albowiem nakazywał
duchowi nieczystemu
wyjść z człowieka. Bo
od dłuższego czasu
porywał go gwałtownie;
wiązany był łańcuchami
i trzymany w okowach,
lecz rozrywając wiezy,
gnany był przez demona
na pustkowia.

НЕДІЛЯ 21-а по П'ятидесятниці. 10 listopada 2019 г.

ⲕⲱⲥ. Ⲗⲁ ⲁⲛⲉ. ⲛ ⲡⲣⲉⲛⲁⲟⲥⲱⲗⲁ ⲕⲟ
ⲉⲧⲣⲁⲛⲁ ⲇⲁⲗⲁⲣⲓⲛⲉⲕⲱⲥⲁ, ⲁⲛⲇⲉ
ⲉⲥⲧⲁ ⲱⲉ ⲱⲛⲁ ⲡⲱⲗⲁ
ⲇⲁⲗⲓⲗⲉⲛ.

I dopłynęli do krainy
Gerazeńcyków, która
jest naprzeciw Galilei.

ⲕⲱⲥ. ⲛⲓⲫⲱⲉⲗⲁⲥⲁⲃⲱⲥⲁ ⲇⲉ ⲉⲙⲁⲃ ⲛⲁ
ⲫⲉⲙⲁⲙ, ⲉⲣⲉⲧⲉ ⲉⲓⲁⲟ ⲙⲁⲃⲇⲁ
ⲛⲉⲕⲱⲧⲓ ⲱ ⲇⲁⲗⲁ, ⲁⲛⲇⲉ
ⲛⲙⲁⲗⲁⲛⲉ ⲱⲉⲕⲱⲙⲁ ⲱ ⲁⲕⲧⲁ

A gdy zstąpił na ląd,
wyszedł Mu naprzeciw z
miasta pewien
mężczyzna, mający już

ⲙⲛⲟⲓⲛⲧⲁ, ⲛ ⲱⲗⲁ ⲣⲓⲫⲱⲥⲁ ⲛⲉ
ⲱⲕⲗⲁⲗⲁⲥⲱⲉⲕⲁ, ⲛ ⲕⲟ ⲡⲣⲁⲙⲁⲧⲁ
ⲛⲉ ⲇⲓⲕⲱⲗⲁⲛⲉ, ⲛⲟ ⲕⲟ
ⲇⲣⲱⲕⲉⲧⲁ.

od dawna demony. Nie
wkladał odzienia i nie
przebywał w domu, ale
w grobowcach.

ⲕⲱⲥ. ⲟⲩⲫⲣⲉⲕⲱⲱⲛⲉ ⲇⲉ ⲓⲓⲥⲁ ⲛ
ⲕⲱⲱⲡⲓⲛⲱⲗⲁ, ⲡⲣⲓⲡⲁⲗⲉ ⲕⲁ
ⲛⲉⲙⲁⲃ, ⲛ ⲇⲁⲗⲱⲙⲁ
ⲱⲉⲗⲓⲛⲙⲁⲗⲁ ⲣⲉⲉⲧⲉ: ⲧⲧⲟ ⲙⲛⲉⲧⲁ ⲛ
ⲧⲉⲕⲱⲉⲧⲁ, ⲓⲓⲥⲉ ⲉⲛⲉ ⲕⲉⲗⲁ
ⲕⲱⲛⲓⲛⲁⲗⲱⲥⲁ; ⲙⲱⲗⲱⲉⲕⲁ ⲧⲓⲛ,
ⲛⲉ ⲙⲁⲃⲧⲓ ⲙⲉⲛⲉ.

Widząc Jezusa,
krzyknąwszy, przypadł
do Niego i donośnym
głosem zawołał: - Co
Tobie do mnie, Jezusie,
Synu Boga
Najwyższego? Błagam
Cię, nie męcz mnie!

ⲁⲗⲁ ⲕⲱⲡⲣⲱⲥⲓ ⲇⲉ ⲉⲓⲁⲟ ⲓⲓⲥⲁ,
ⲇⲁⲗⲁ: ⲧⲧⲟ ⲧⲓⲛ ⲉⲥⲧⲁ ⲛⲙⲁⲗ;
ⲟⲩⲛⲁ ⲇⲉ ⲣⲉⲉⲧⲉ: ⲗⲉⲇⲉⲱⲛⲁ:
ⲓⲁⲕⲱ ⲱⲉⲕⲱⲙⲁ ⲙⲛⲟⲓⲛ
ⲱⲛⲓⲁⲟⲥⲱⲗⲁ ⲱⲉⲛⲱ.

Zapytał go Jezus: - Jak
ci na imię? On zaś rzekł:
- Legion, albowiem
liczne demony weszły w
niego.

ⲁⲗⲁ. ⲛ ⲙⲱⲗⲁⲗⲁⲥⲁ ⲉⲓⲁⲟ, ⲇⲁ ⲛⲉ
ⲡⲱⲉⲗⲁⲛⲱⲧⲁ ⲛⲙⲁⲗ ⲱⲉ ⲕⲉⲫⲁⲗⲁⲛⲉ
ⲛⲧⲓⲛ.

I prosiły Go, aby im nie
kazał odchodzić do
otchłani.

ⲁⲗⲁ. ⲛⲉⲕⲁ ⲇⲉ ⲧⲧⲟ ⲉⲧⲁⲗⲟ ⲉⲕⲱⲛⲓⲛⲓⲛ
ⲙⲛⲟⲓⲁ ⲡⲁⲥⲱⲙⲟ ⲱⲉ ⲇⲱⲣⲉⲧⲉ:
ⲛ ⲙⲱⲗⲁⲗⲁⲥⲁ ⲉⲓⲁⲟ, ⲇⲁ
ⲡⲱⲉⲗⲁⲛⲱⲧⲁ ⲛⲙⲁⲗ ⲱⲉ ⲧⲱⲓ
ⲱⲛⲓⲛⲧⲓ. ⲛ ⲡⲱⲉⲗⲁⲉⲧⲉ ⲛⲙⲁⲗ.

Było tam zaś duże stado
świń pasące się na
górze. I poprosiły Go
[demony], aby pozwolił
im w nie wejść. I
pozwolił im.

ⲁⲗⲁ. ⲛⲓⲫⲱⲉⲗⲁⲛⲉ ⲇⲉ ⲱⲉⲕⲱⲙⲁ ⲱ
ⲧⲉⲗⲱⲱⲉⲕⲁ, ⲱⲛⲓⲁⲟⲥⲱⲗⲁ ⲕⲟ
ⲉⲕⲱⲛⲓⲛⲓⲛⲓⲛ: ⲛ ⲱⲉⲥⲧⲣⲉⲙⲓⲛⲉⲕⲁ
ⲉⲧⲁⲗⲟ ⲡⲟ ⲕⲣⲉⲓⲁⲗⲁ ⲱⲉ ⲉⲫⲉⲣⲟ,
ⲛ ⲛⲉⲥⲧⲱⲡⲉ.

Gdy zaś demony wyszły
z człowieka, weszły w
świnie i runęło stado z
urwiska do jeziora, i
utopilo się.

ⲁⲗⲁ. ⲱⲓⲁⲕⲱⲱⲥⲁ ⲇⲉ ⲡⲁⲥⲱⲥⲓⲛ
ⲱⲱⲗⲱⲥⲁⲉ, ⲱⲉⲕⲱⲗⲁⲛⲁ, ⲛ
ⲕⲱⲱⲫⲱⲥⲧⲓⲛⲁ ⲕⲟ ⲇⲁⲗⲁⲕⲁ ⲛ
ⲱⲉ ⲉⲉⲗⲁⲕⲁ.

Widząc zaś, co się stało,
ci, którzy paśli, uciekli i
rozpowiedzieli [to] w
mieście i we wsiach.

NIEDZIELNE CZYTANIA EWANGELII

ⲕⲉ ⲛⲓⲙⲟⲩⲁ ⲓⲉ ⲛⲓⲁⲩⲧⲓ
ⲃⲓⲃⲓⲃⲓⲉ: ⲛⲓ ⲡⲓⲛⲁⲟⲩⲁ ⲕⲟ
ⲛⲓⲱⲕⲓ ⲛⲓ ⲱⲕⲣⲉⲧⲟⲛⲁ
ⲕⲉⲗⲟⲩⲕⲁ ⲉⲑⲁⲗⲓⲥⲁ, ⲛⲓⲥ
ⲛⲉⲑⲱⲓⲉ ⲉⲑⲉⲛ ⲛⲓⲙⲟⲩⲁ,
ⲱⲃⲟⲗⲁⲧⲉⲛ ⲛⲓ ⲓⲙⲱⲥⲁⲗⲥⲁ,
ⲡⲓⲛ ⲛⲟⲑⲩ ⲛⲓⲱⲃⲩ: ⲛⲓ
ⲱⲑⲃⲟⲗⲱⲥⲁⲗ.

Wyszli więc [ludzie], by zobaczyć, co się stało, i przyszli do Jezusa, i znaleźli tego człowieka, z którego wyszły demony, odzianego, zdrowego na umyśle, siedzącego u stóp Jezusa. I przestraszyli się.

ⲕⲉ ⲛⲟⲩⲱⲕⲉⲧⲓⲛⲱⲥⲁ ⲓⲉ ⲛⲓⲙⲁ
ⲃⲓⲁⲩⲕⲱⲩⲓⲛ, ⲕⲁⲕⲱ ⲥⲡⲁⲓⲉⲥⲁ
ⲉⲑⲓⲛⲟⲃⲁⲃⲱⲩⲓⲥⲁ.

Opowiedzieli zaś im ci, którzy widzieli, jak opętany przez demony został uratowany.

ⲕⲉ ⲛⲓ ⲙⲟⲗⲓⲛ ⲉⲑⲟ ⲉⲓⲉ ⲛⲁⲣⲟⲗ
ⲥⲧⲁⲛⲓ ⲓⲁⲃⲁⲣⲓⲛⲥⲓⲗ
ⲱⲛⲧⲓ ⲱ ⲛⲓⲱⲥ, ⲓⲕⲱ
ⲥⲧⲁⲭⲟⲙⲓ ⲉⲗⲓⲛⲙⲱ
ⲱⲃⲉⲣⲓⲭⲓⲙⲓ ⲉⲑⲕⲱⲩⲩ. Ⲟⲛⲱ
ⲓⲉ ⲃⲁⲕⲓⲥⲱ ⲉⲗ ⲕⲟⲣⲁⲃⲁⲗ,
ⲃⲟⲩⲱⲣⲁⲧⲓⲥⲁ.

I poprosił Go cały naród krainy gerazeńskiej, aby odszedł od nich. Albowiem ogarnął ich strach wielki. On zaś wszedłszy do łodzi, zawrócił.

ⲕⲉ ⲙⲟⲗⲁⲓⲥⲁⲗ ⲓⲉ ⲉⲙⲩⲱ
ⲙⲩⲃⲓⲱ, ⲛⲓⲥ ⲛⲉⲑⲱⲓⲉ
ⲛⲓⲙⲟⲩⲁ ⲉⲑⲉⲛ, ⲁⲗⲃⲱ ⲥⲱ
ⲛⲓⲛⲱⲥ ⲃⲱⲗⲁ. Ⲟⲛⲱⲥⲧⲓ ⲓⲉ
ⲉⲑⲟ ⲛⲓⲥⲱ, ⲓⲗⲁ:

Prosił Go zaś mężczyzna, z którego wyszły demony, aby mógł z Nim być. Odesłał go jednak, mówiąc:

ⲕⲉ ⲃⲟⲩⲱⲣⲁⲧⲓⲥⲁ ⲉⲗ ⲁⲟⲙⲱ
ⲧⲱⲟⲓ ⲛⲓ ⲡⲟⲱⲑⲁⲓ, ⲉⲗⲓⲛⲕⲁ
ⲧⲓ ⲥⲟⲧⲱⲣⲓ ⲉⲑⲱ. ⲛⲓ ⲛⲁⲉ,
ⲡⲟ ⲱⲥⲉⲙⲩ ⲓⲣⲁⲗⲩ
ⲡⲣⲟⲡⲟⲕⲉⲑⲁⲗ, ⲉⲗⲓⲛⲕⲁ
ⲥⲟⲧⲱⲣⲓ ⲉⲙⲩ ⲛⲓⲥⲱ.

- Wróć do domu swego i opowiadaj o tym, co ci Bóg uczynił. I odszedł, rozgłaszając po całym mieście, co mu uczynił Jezus.

НЕДІЛЯ 22-а по П'ятидесятниці. 17 листопада 2019 р.

ⲕⲉ ⲓⲁ ⲓⲁ. ⲃⲱⲥⲧⲱ ⲓⲉ ⲉⲑⲁⲗ
ⲃⲟⲩⲱⲣⲁⲧⲓⲥⲁ ⲛⲓⲥⲱ, ⲡⲓⲣⲓⲗⲧⲱ
ⲉⲑⲟ ⲛⲁⲣⲟⲗⲱ: ⲉⲑⲕⲱⲩⲩ ⲕⲟ ⲉⲑⲓ
ⲧⲁⲛⲓⲉ ⲉⲑⲱ.

Gdy Jezus powrócił, powitał Go tłum, wszyscy bowiem czekali na Niego.

ⲕⲉ ⲛⲓ ⲥⲉ, ⲡⲓⲣⲓⲗⲉ ⲙⲩⲃⲓⲱ,
ⲉⲙⲩⲃⲓⲉ ⲛⲓⲙⲁ ⲓⲁⲓⲣⲱ, ⲛⲓ ⲧⲟⲓ
ⲕⲛⲁⲓⲱ ⲥⲟⲛⲓⲙⲓⲛⲩⲱ ⲉⲑⲱ: ⲛⲓ
ⲡⲁⲗⲱ ⲡⲓⲛ ⲛⲟⲑⲩ ⲛⲓⲱⲃⲩ,
ⲙⲟⲗⲁⲓⲥⲁ ⲉⲑⲟ ⲱⲛⲓⲧⲓ ⲉⲗ
ⲁⲟⲙⲱ ⲉⲑⲟⲓ:

A oto przyszedł mężczyzna imieniem Jair, który był przełożonym synagogi, i padłszy do stóp Jezusa, prosił Go, by wszedł do jego domu,

ⲕⲉ ⲓⲕⲱ ⲁⲩⲓⲛ ⲉⲑⲓⲛⲟⲃⲁⲛⲁ
ⲉⲑⲱ ⲉⲙⲩⲱ, ⲓⲕⲱ ⲁⲑⲧⲱ
ⲁⲑⲱⲛⲓⲁⲉⲗⲁⲧⲉ, ⲛⲓ ⲧⲁ
ⲱⲙⲓⲣⲁⲓⲥⲁ. ⲉⲑⲁⲗ ⲓⲉ
ⲛⲁⲗⲱⲥⲁ, ⲛⲁⲣⲟⲗⲓ
ⲱⲑⲓⲛⲉⲧⲁⲭⲩ ⲉⲑⲟ.

ponieważ jego córka, jedynaczka, lat około dwunastu, była umierająca. Gdy szedł, tłumy napierały na Niego.

ⲕⲉ ⲛⲓ ⲓⲉⲛⲁ ⲥⲁⲓⲣⲓ ⲉⲗ ⲧⲟⲕⲉⲛⲓ
ⲕⲣⲟⲃⲉ ⲱ ⲁⲑⲱⲛⲓⲁⲉⲗⲁⲧⲉ
ⲁⲑⲧⲱ, ⲓⲕⲉ ⲱⲣⲁⲑⲉⲙⲱ
ⲛⲓⲥⲁⲃⲱⲥⲓ ⲃⲉ ⲛⲓⲕⲉⲛⲓⲉ, (ⲛⲓ)
ⲛⲉ ⲱⲟⲩⲙⲟⲓⲉ ⲛⲓ ⲱ
ⲉⲑⲓⲛⲁⲑⲱ ⲛⲉⲑⲉⲗⲁⲧⲓ:

A kobieta, która od dwunastu lat miała krwotoki i która wydała na lekarzy całe swe mienie, przez nikogo nie mogła być wyleczona,

(ⲛⲓ) ⲡⲓⲣⲓⲧⲁⲑⲱⲥⲓ
ⲥⲟⲩⲁⲑⲓ, ⲕⲟⲓⲛⲩⲥⲁ ⲕⲣⲁⲗ
ⲣⲓⲱⲥⲱ ⲉⲑⲱ: ⲛⲓ ⲁⲕⲓⲉ ⲥⲧⲁ
ⲧⲟⲕⲱ ⲕⲣⲟⲃⲉ ⲉⲗ.

przystąpiwszy z tyłu, dotknęła kraju Jego szaty i natychmiast ustąpiły jej krwotoki.

ⲕⲉ ⲛⲓ ⲣⲉⲑⲉ ⲛⲓⲥⲱ: ⲕⲧⲟ ⲉⲥⲧⲱ
ⲕⲟⲓⲛⲩⲱⲩⲓⲥⲁ ⲙⲓⲛⲉ;
Ⲟⲙⲉⲧⲁⲛⲓⲱⲩⲓⲥⲁ ⲓⲉ
ⲉⲑⲉⲗⲱ, ⲣⲉⲑⲉ ⲡⲉⲧⲣⲱ ⲛⲓ ⲛⲓⲉ
ⲥⲱ ⲛⲓⲛⲱⲥ: ⲛⲁⲥⲧⲁⲑⲱⲛⲓⲉ,
ⲛⲁⲣⲟⲗⲓ ⲱⲃⲉⲣⲓⲭⲁⲧⲱ ⲧⲁ ⲛⲓ
ⲓⲛⲉⲧⲁⲑⲱ, ⲛⲓ ⲓⲗⲉⲥⲓⲛ: ⲕⲧⲟ
ⲉⲥⲧⲱ ⲕⲟⲓⲛⲩⲱⲩⲓⲥⲁ ⲙⲓⲛⲉ;

Jezus zapytał: - Kto Mnie dotknął? Gdy wszyscy się wypierali, powiedział Piotr i ci, którzy z Nim byli: - Mistrzu, tłumy Cię otaczają i cisną Cię, a Ty pytasz, kto Mnie dotknął?

NIEDZIELNE CZYTANIA EWANGELII

ⲁⲗⲥ ⲓⲛⲉⲥⲁ ⲛⲉ ⲣⲉⲥⲉ: ⲡⲣⲓⲕⲟⲥⲓⲛⲁ
ⲙⲏⲕⲏ ⲛⲉⲕⲧⲟ: ⲁⲗⲥ ⲃⲟ
ⲧⲃⲭⲁ ⲥⲓⲁⲗ ⲛⲓⲫⲉⲗⲓⲃⲏ ⲛⲓⲫ
ⲙⲉⲛⲉ.

Jezus zaś rzekł: -
Dotknął Mnie ktoś,
poczułem bowiem moc,
która ze Mnie wyszła.

ⲁⲗⲥ ⲃⲓⲁⲕⲱⲥⲓⲛ ⲛⲉ ⲛⲉⲗⲁ, ⲓⲁⲕⲱ
ⲛⲉ ⲱⲧⲁⲓⲥⲁ, ⲧⲣⲉⲡⲉⲱⲃⲱⲛ
ⲡⲣⲓⲛⲁⲗⲉ, ⲛ ⲛⲁⲗⲓⲛ ⲡⲣⲉⲗ
ⲛⲓⲛⲁⲗ, ⲉⲗⲁⲛⲉ ⲣⲁⲗⲓⲛ
ⲡⲣⲓⲕⲟⲥⲓⲛⲁ ⲉⲗⲁⲗ, ⲡⲱⲕⲗⲁ
ⲉⲗⲁⲗ ⲡⲣⲉⲗ ⲱⲕⲥⲓⲛ
ⲙⲁⲗⲁⲙⲓ, ⲛ ⲓⲁⲕⲱ ⲛⲥⲥⲱⲕⲗⲁ
ⲁⲕⲓⲉ.

Kobieta widząc, że nie
zdołała się ukryć, drżąc,
przyszła i przypadwszy
do Niego, opowiedziała
wobec całego ludu, z
jakiej przyczyny Go
dotknęła i jak
natychmiast została
uzdrowiona.

ⲁⲓⲛ Ⲑⲛⲁ ⲛⲉ ⲣⲉⲥⲉ ⲉⲓ: ⲗⲉⲣⲥⲁⲓⲛ
ⲗⲱⲛⲓ, ⲱⲕⲗⲁ ⲧⲱⲕⲁ ⲥⲓⲉⲉ ⲧⲁ:
ⲛⲗⲓ ⲱⲕ ⲙⲓⲣⲕⲁ.

On zaś powiedział jej: -
Córko, odwagi, wiara
twoja zbawiła cię, idź w
pokoju!

ⲁⲗⲥ ⲉⲱⲉ ⲉⲗⲁⲗ ⲛⲉⲛⲱⲥⲱⲗ, ⲡⲣⲓⲛⲁⲗⲉ
ⲛⲉⲕⲧⲓⲛ ⲱ ⲁⲣⲭⲓⲥⲱⲛⲁⲱⲗⲁ,
ⲛⲉⲛⲱⲥⲱⲗ ⲉⲗⲁⲗ, ⲓⲁⲕⲱ ⲱⲧⲁⲓⲥⲁ
ⲗⲱⲛⲓ ⲧⲱⲕⲁ: ⲛⲉ ⲗⲱⲛⲓⲛ
ⲱⲧⲱⲗⲁ.

Gdy On jeszcze mówił,
przychodzi ktoś [z
domu] przełożonego
synagogi, mówiąc mu: -
Córka twoja umarła, nie
trudź już Nauczyciela!

ⲛ ⲓⲛⲉⲥⲁ ⲛⲉ ⲥⲱⲙⲱⲥⲱⲥⲱ ⲱⲕⲱⲕⲱⲗⲁ
ⲉⲗⲁⲗ, ⲛⲉ ⲃⲟⲓⲛⲉⲗ, ⲧⲟⲕⲱⲙ
ⲱⲕⲗⲁⲓⲛ, ⲛ ⲥⲓⲛⲉⲓⲛⲁ
ⲱⲗⲗⲉⲧⲱ.

Jezus zaś, usłyszawszy
[to], odpowiedział mu: -
Nie bój się, tylko uwierz,
a będzie zbawiona.

ⲛⲁ ⲡⲣⲓⲛⲉⲗⲁ ⲛⲉ ⲱⲗⲁ ⲗⲟⲙⲁ, ⲛⲉ
ⲱⲧⲁⲓⲛ ⲛⲓ ⲉⲗⲓⲛⲁⲛⲱ
ⲱⲛⲓⲧⲓ, ⲧⲟⲕⲱⲙ ⲡⲉⲧⲣⲁ ⲛ
ⲓⲱⲁⲛⲛⲁ ⲛ ⲓⲁⲕⲱⲱⲁ, ⲛ
ⲟⲧⲥⲓⲗ Ⲑⲧⲣⲟⲕⲱⲛⲓⲥⲱ, ⲛ
ⲙⲁⲧⲉⲣⲉ.

A przyszedłszy do
domu, nie pozwolił
nikomu wejść z sobą
poza Piotrem, Janem i
Jakubem oraz ojcem
dziewczynki i matką.

ⲛⲓⲕ ⲡⲗⲁⲕⲱⲗⲁ ⲛⲉ ⲱⲥⲓ ⲛ
ⲣⲱⲗⲁⲭⲁ ⲉⲗⲁ. Ⲑⲛⲁ ⲛⲉ
ⲣⲉⲥⲉ: ⲛⲉ ⲡⲗⲁⲕⲓⲧⲉⲥⲁ: ⲛⲉ
ⲱⲧⲁⲓⲥⲁ (ⲱⲗ), ⲛⲟ ⲥⲓⲛⲱⲧⲱ.

Wszyscy zaś ją
opłakiwali i lamentowali.
On natomiast
powiedział: - Nie
płaczcie, nie umarła
bowiem, ale śpi.

ⲛⲓⲕ ⲛ ⲣⲱⲗⲁⲭⲁ ⲉⲗⲁⲗ,
ⲱⲕⲗⲁⲙⲉ, ⲓⲁⲕⲱ ⲱⲧⲁⲓⲥⲁ.

I naśmiewali się z
Niego, wiedząc, że
umarła.

ⲛⲁ Ⲑⲛⲁ ⲛⲉ ⲛⲓⲫⲓⲛⲁⲕⲱ ⲱⲛⲁ
ⲱⲕⲥⲱⲭⲁ, ⲛ ⲉⲗⲁ ⲛⲉ ⲛⲉⲗⲁ
ⲉⲗⲁ, ⲱⲗⲱⲗⲁⲓⲛ ⲛⲉⲗⲁ:
Ⲑⲧⲣⲟⲕⲱⲛⲓⲥⲱ, ⲱⲧⲁⲓⲛⲓ.

On zaś, wyrzuciwszy
wszystkich, wziął ją za
rękę, zawołał, mówiąc: -
Dziewczynko, wstań!

ⲛⲓⲕ ⲛ ⲱⲗⲱⲗⲁⲓⲛⲁ ⲗⲱⲕⲱⲧⲉⲗⲁ
ⲉⲗⲁ. Ⲑⲛⲁ ⲛⲉ ⲡⲱⲕⲗⲁ ⲛⲉⲗⲁ
ⲛⲓⲕⲱⲙⲱⲗⲉ ⲡⲱⲕⲗⲁⲧⲓ
ⲱⲕⲱⲥⲱⲛⲱⲗⲱ.

I powrócił duch jej, i
natychmiast powstała, i
poleciał dać jej jeść.

ⲛⲓⲕ ⲛ ⲗⲱⲕⲱⲧⲉⲗⲁ ⲣⲟⲗⲓⲧⲉⲗⲁ
ⲉⲗⲁ. Ⲑⲛⲁ ⲛⲉ ⲡⲱⲕⲗⲁ ⲛⲉⲗⲁ
ⲛⲓⲕⲱⲙⲱⲗⲉ ⲡⲱⲕⲗⲁⲧⲓ
ⲱⲕⲱⲥⲱⲛⲱⲗⲱ.

Rodzice jej wychodzili z
siebie ze zdumienia, On
zaś nakazał im nie
mówić o tym, co się stało.

НЕДІЛЯ 23-а по П'ятидесятниці. 24 listopada 2019 r

ⲕⲉ ⲗⲁ ⲓⲛⲉ. ⲛ ⲥⲉ, ⲗⲁⲕⲟⲛⲓⲛⲓⲕⲱ
ⲛⲉⲕⲧⲓⲛ ⲱⲧⲁⲓ, ⲛⲉⲕⲱⲥⲱⲗⲁ
ⲉⲗⲁ ⲛ ⲛⲉⲗⲁⲗⲁ: ⲱⲧⲁⲓⲛ,
ⲧⲧⲟ ⲥⲟⲧⲧⲱⲣⲓⲛⲁⲕⲱ, ⲛⲉⲕⲱⲧⲱ
ⲱⲕⲱⲛⲓⲛ ⲛⲉⲗⲁⲗⲁⲓⲛ;

A oto pewien znawca
Prawa wystąpił i chciał
podać Go próbie, rzekł:
- Nauczycielu, co
powiniem uczynić,
aby otrzymać udział w
życiu wiecznym?

ⲕⲉ Ⲑⲛⲁ ⲛⲉ ⲣⲉⲥⲉ ⲕⲱ ⲛⲉⲙⲱⲗ:
ⲱⲕ ⲗⲁⲕⲟⲛⲉ ⲧⲧⲟ ⲛⲓⲗⲁⲛⲟ
ⲉⲥⲧⲱ; ⲕⲁⲕⲱ ⲧⲧⲉⲥⲓⲛ;

On zaś powiedział do
niego: - W Prawie co jest
napisane? Co czytasz?

ⲕⲉ Ⲑⲛⲁ ⲛⲉ ⲱⲕⲱⲕⲱⲗⲁⲕⲱ ⲣⲉⲥⲉ:
ⲱⲗⲱⲗⲁⲓⲛⲓⲛ ⲛⲉⲗⲁ ⲱⲧⲁ
ⲧⲱⲱⲗⲱ, ⲛ ⲱⲕⲉⲗⲁ ⲗⲱⲥⲓⲛ
ⲧⲱⲱⲗⲱ, ⲛ ⲱⲕⲉⲗⲁ ⲕⲣⲉⲕⲱⲥⲧⲓⲛ
ⲧⲱⲱⲗⲱ, ⲛ ⲱⲕⲉⲗⲁ
ⲛⲟⲙⲱⲥⲱⲗⲁⲓⲛⲉⲗⲱ ⲧⲱⲱⲗⲱ:
ⲛ ⲕⲁⲓⲛⲉⲗⲁⲛⲟ ⲉⲗⲁⲗⲱ ⲛⲉⲗⲁ
ⲉⲗⲁⲗⲱ ⲥⲉⲃⲉ.

On zaś odpowiadając,
rzekł: - Będziesz
miłował Pana, Boga
twojego, z całego serca
twojego i całą duszą
twoją, i całą mocą twoją,
i całą myślą twoją, a
bliźniego twojego jak
samego siebie.

NIEDZIELNE CZYTANIA EWANGELII

кн Рече же ємѣ: правѣ
ѡбѣщаѣ єси: иже
сотвори, и живѣ
вѣдѣши.

Odrzekł mu: -
Prawidłowo
odpowiedziałeś, czyni to,
a żyć będziesz.

ка Онъ же хотѣ
ѡправдити сѧ, рече
ко іисѣ: и кто єсть
ближній мой;

On zaś, chcąc siebie
usprawiedliwić,
powiedział do Jezusa: -
A kto jest bliźnim
moim?

а ѡбѣщаѣ же іисѣ рече:
человѣкъ иже
схождаше ѡ іерусалима
и єрѣхъ, и въ
разбойники впадѣ, иже
собрѣхше єго, и иже
возложше ѡдѣжа,
ѡстаѣхше єдѣ живѣ
сѣи.

A Jezus odpowiadając,
rzekł: - Pewien człowiek
zstępował z Jeruzalem
do Jerycha i wpadł
między zbójców. Ci
obdarli go i poraniwszy,
poszli sobie,
zostawiając go ledwie
żywego.

по сѣчѣ же
свѣщенникъ иже
схождаше пѣтѣ
тѣмъ, и видѣхъ єго,
милосѣ.

Kapłan pewien
przypadkowo schodził
tą drogą i zobaczywszy
go, ominął.

и такожде же и левита,
кѣмъ на толихъ мѣстѣхъ,
пришеѣхъ и видѣхъ,
милосѣ.

Podobnie i lewita, który
znalazł się na tym
miejscu, popatrzył i
ominął go.

а самарянинъ же иже
грядѣ, приидѣ надъ него,
и видѣхъ єго,
милосѣ:

Pewien natomiast
podróżny, Samarytanin,
przechodząc koło niego
i zobaczywszy go,
ulitował się.

и приидѣхъ ѡбѣщаѣ
сѣхъ єго, вознѣхъ
мѣло и вѣдѣ: кадиѣхъ
же єго на свой скотъ,
привелѣ єго къ
гостиницѣ и приаѣхъ
ємѣ.

I przystąpiwszy,
przewiązał mu rany,
polewając oliwą i
winem; posadziwszy go
zaś na swoje juczne
zwierzę, przewiózł do
gospody i otoczył go
troską.

иже и наѣхъ иже
иже два сѣхъ,
даде гостиницѣ и рече
ємѣ: приаѣхъ ємѣ: и
єже аще приидѣши,
аже єгда возвращѣхъ,
воздаѣхъ ти.

Nazajutrz wydobywszy
dwa denary, wręczył je
właścicielowi gospody i
rzekł: - Opiekuj się nim,
a gdybyś wydał coś
więcej, ja oddam ci,
wracając.

и кто ѡво ѡ тѣхъ трѣхъ
ближній минѣ
быти впадѣхъ въ
разбойники;

Który z tych trzech,
według ciebie, postąpił
jak z bliźnim wobec
tego, który wpadł
między zbójców?

онъ же рече:
сотвориѣхъ милосѣ
нѣмъ. Рече же ємѣ іисѣ:
иди, и ты твори
такѣ.

On zaś odrzekł: - Ten,
który postąpił wobec
niego miłosiernie.
Powiedział mu Jezus: -
Idź i ty czyni podobnie.

Święty Archanioł Michał.

Święty Archanioł Michał należy do grona aniołów stworzonych przez Boga w pierwszym dniu tworzenia. Jest duchem wolnym i nieśmiertelnym, nie mającym fizycznego ciała, lecz obdarzonym rozumem. Zajmuje pozycję zwierzchnią nad wszystkimi siłami niebieskimi, dlatego też często nazywany jest arcystrategiem, tj. wodzem niebieskich zastępów. Zgodnie z nauką Cerkwi prawosławnej wszyscy aniołowie dzielą się na dziewięć stopni anielskich, w ramach których wyróżniane są trzy hierarchie: najwyższa, średnia i niska. Do pierwszej należą kolejno: Serafiny, Cherubiny i Trony, do drugiej: Panowania, Moce i Władze, a do trzeciej: Zwierzchności, Archanioły i Anioły. Do grupy Archaniołów poza archaniołem Michałem należy archanioł Gabriel, archanioł Rafał i czterech innych. Głównym ich zadaniem jest głoszenie Dobrej Nowiny oraz otwieranie tajemnic wiary. W Cerkwi Prawosławnej dzień Św. Archanioła Michała obchodzimy 21 listopada.

Почитай мі мамо.

Непотрибна рука.

„Возлюби ближнего твоего як самого себе”. Мр 12.3

Вітусь вдарил Петруся. За што? Юж по п'ятих минутах не міг собі того припомнути. Хыбаль за то лем, жебы вказати свою силу: посмотри, якій я велькій! Тым білше, же Петрусь был менчий од Вітуса.

П'ять днів пізніше Вітусь зломил руку. Выдарило ся тото на літнім таборі. Руку дали в гіпс аж по локот. Вітусь сам не міг собі постелити постели, ани позберати ся. Засмутил ся. Хтовды выхователь му порадил:

- Попрос Петруся. Він з охотом ти по-може.
- Як мам го попросити? Преціж ем го вдарил – одповів хлопес.
- А котром руком? – звівдал ся выхователь.

Вітусь не зрозумів і іщы раз ся звівдал:

- Што котром руком?
- Котром руком Ес вдарил?
- Том! – Вітусь вказал зломену.
- А як думаш, ци то прпадок, же зломил ес гвашні тоту руку?

Вітусь цілком ся заплантал.

- Якій припадок?
- Такій, же зломил ес гвашні тоту руку, котром ес бил. Може то Бог так заришил, же она ти непотрибна, докаль ся не навчыш чынити ньом добра. Не пришла ти до головы така мысль?

Вітусь задумал ся. Нагло взрил, же Петрусь стелит йому посьціль. Завстыдал ся хлопец і опустил голову. А эднак, штоси зрозумів...

Незвыкле серце Марты.

„І так, яко выбранці Божы – сьваты і омилюваны – облечте ся в сердечне милосердя, доброту, покору, тихіст, терпливіст” Кол. 3.12

Вельо років тому певне дівчатко о імени Марта взяли за ангела. А было то так!

Вэдний бідний родині жыло троє діти. Іх няньо вмерли, мама робили де могли, а потим захворили. Дома не лишыла ся ани окыршына, а істи барз ся вшыткым хтіло. Што робити?

Вышли мама на улицу і зачали просити о милостиню, але люде, не спостерігаючы ей переходили вшыткоэди. Приближала ся Нич Риства Христового і слова жены - „Не для себе прошу, дітом моім... на любов Бога!” Люде тонули в предсьваточний крутаніні.

Зроспачена жена вошла до Церкви і зачала просити о поміч Ісуса Христа. Бо кожо могла она іщы просити? Як не перед іконом, Спасителя. Марта взрила клячаючу жену. Твар ей заливали сызы. Дівчатко николи перше не виділо такого терпіня. Марта мала незвычайне серце. Коли при ній хтоси ся тішыл, то она хтіла скакати з радости, но коли комуси діяла ся кривда, дівчатко не

могло того не видіти і з'ясувалося:

- Што тобі? Чого плачеш? Чуже нещесся проникало ей серце. Тераз тыж Марта звернула ся до жены:
- Вы мате якісий старунок?

І коли жена оповіла о своїм нещесся Марта – котра ніколи в жыттю не была голодна – подумала о тріох діточках, самітних, котры од давна не мали в гамцях ані кавальчыка хліба. Не надумуючы ся вытягнула пят рублі і дала тий бідній мамі. Были то остатні пінязі дівчатка.

В тамтых часах пят рублі было то дуже і твар жены поясніла.

- А де эст ваша хыжа? – з'ясувала ся Марта на пожегнаня.

Здивена довідала ся, же тота бідна родина жыє в сусідній певниці. Дівчатко не могло зрозуміти, як то мож мешкати в певниці, але добри юж знала, што зробит в тот Риствяний Вечер.

Щаслива мама летіла як на крылах дою. В близкій продайні купили іджыня, а діти привитали іх радісно. Зараз напалили в пеці і заварили воду на гарбату. Діти ся огрили, наіли і успокоіли. Заставлений стил ідлом то для них несподіване сьвато, мож повісти – чудо. І хтовды Наталька, наймолодша дівочка звідалася: - Мамо, ци правдом эст, же в Риствяну нич Бог посылат ангела, котрый приносить дітом дуже подарків?

Мама знали барз добри, же жадати подарків од нікого не можут. Дякували

Богу за то, што юж ім дарувал, в хыжы тепло і вшыткы наіли ся. Но діти, як то діти. Барз хтіли бы мати яличку в тоты сьвата. Таку, яку маюч інчы діти. Што она бідна мама могла ім повісти? Знищити іх віру?

Тымчасом знеспокоэны діти смотрили на маму, чекаючы одповіді. І мама потвердили іх думку.

- То правда. Но ангел приходить лем до того, хто вірит в Господа цілым своїм серцем і з цілой душой до Него ся молит.

- З цілого серця вірую в Бога і молю ся до Него з цілой душой – не давала Наталька спокою. Най зошле нам Бог свого ангела.

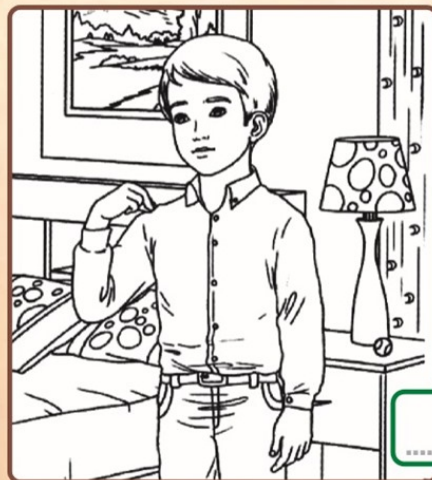
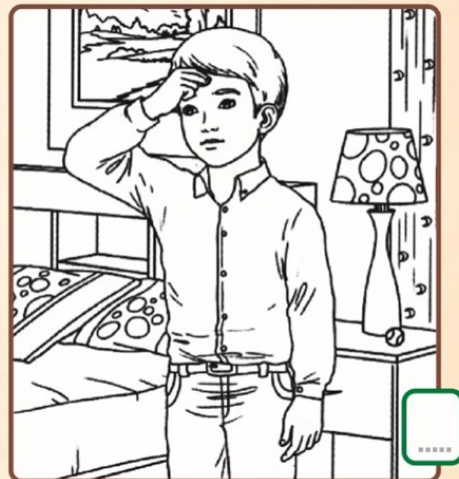
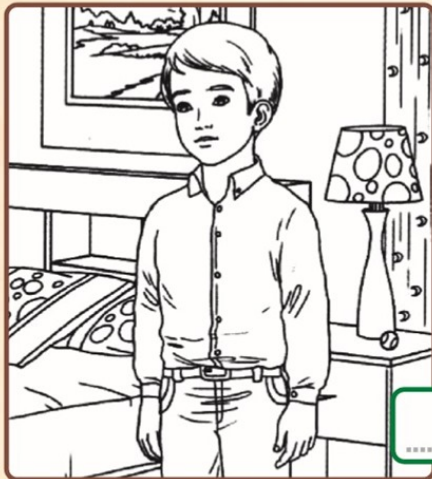
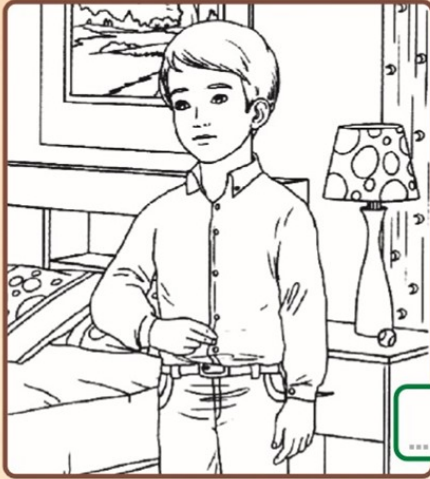
Мама не знали што маюч повісти. В домі настала тиша, чути было лем триск палючых ся в пецу полян. І нагло хтоси дуркат до двери. Діти дыргнули, а мама прекстила ся і з легким страхом отворила двери. На порозі стояла маленька, з ясныма волосами Марта, за ньом бородатий хлоп з яличком в руках.

- Христос Раждает ся! – радісно привитала Марта газдив. Діти смотрили здивены.

Коли бородатий пан зачал уставяти яличку, до хыжы вошла Марты пістунка з великим кошом, з котрого одраз зачвла вынимати презенты. Діти не вірили своїм очам. Ані они, ані іх мама не подумали, што дівчатко оддаст ім свою яличку і свої подаркы. І коли юже несподіваны госьці пішли, Наталька звідала ся:

- Мамцьо, тото дівчатко, то был ангел?

Як належитися кстити.

Поколоруй
і понумеруй
рысунки.

Serdecznie zapraszamy:

Zabawa Ostatkowa
w Hotelu Europa w Lubinie
Забава Остаткова в Любіні!

23.11.2019r.
godz. 20:00

Oprawa muzyczna: Zespół DEMAT

Zapisy pod nr tel.: Anna: 782 314 776 | Agnieszka: 507326282 | Helena: 513 303 776

Parafia Prawosławna
Świętej Trójcy w Lubinie

zaprasza na

Warsztaty pisania Ikon

9 – 14.12.2019 r.
w godz. 16:00 – 20:00

Sala katechetyczna
Parafii Prawosławnej Świętej Trójcy w Lubinie,
ul. 1-maja 13B, Lubin

Warsztaty poprowadzi ikonograf Jan Grigoruk.

Zapisy na warsztaty do dnia 30.11.2019 r.
Zainteresowanych prosimy o kontakt - tel. 503 72 20 02 lub e-mail: cerkiew.lubin@poczta.onet.pl
Ilość miejsc ograniczona - decyduje kolejność zgłoszeń.

Organizator:
Parafia Prawosławna Świętej Trójcy w Lubinie

Parafia Prawosławna Świętej Trójcy w Lubinie
zwraca się z wielką prośbą do Ludzi Dobrej Woli,
o wsparcie projektu wykonania
polichromii naszej świątyni.

Ofiarę prosimy kierować na numer rachunku bankowego:
53 2030 0045 1110 0000 0414 7550
z dopiskiem w tytule przelewu „Darowizna na cele kultu religijnego - freski”
Dokonane w ten sposób wpłaty można odliczyć od podatku dochodowego.
Za wszelką pomoc - składamy serdeczne
Спаси Господи!

Redakcja: Zarząd Bractwa Młodzieży Prawosławnej w Lubinie.